

ת"פ 41623/04/14 - מדינת ישראל נגד זאקי הואשלה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 41623-04-14 מדינת ישראל נ' הואשלה(עציר)
ת"פ 45976-03-14 מדינת ישראל נ' הואשלה(עציר)
בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג
נגד
הנאשם
זאקי הואשלה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רינת אפרים יהב

01 אוקטובר 2014

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-2 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן בין התאריכים 10.2.14 לבין 11.2.14, התפרץ הנאשם לרכב מסוג מיצובישי אשר חנה ברח' קרן היסוד בבאר שבע בכך שניפץ את שמשת החלון האחורי - ימני, וזאת בכוונה לבצע גניבה. במעמד זה, גרם הנאשם נזק לרכב בכך שפירק את מכסה הקודן, חובקי ההגה, גרם נזק למפסק ההתנעה וכן חשף את חוטי החשמל מתחת להגה.

הנאשם צירף לתיק זה תיק נוסף אשר מספרו 45976-03-14. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 22.3.14, סמוך לשעה 1:50, התפרץ הנאשם לרכב מסוג פג'ו בכך שניפץ את שמשת החלון האחורי- ימני, פתח את הרכב ונכנס פנימה במטרה לגנוב מתוכו. במעמד זה, גנב הנאשם מרכב בקבוק בושם, מפתח צינורות ופלייר פטנט.

על פי המתווה המוסכם בין הצדדים הנאשם הורשע והורשע בשני כתבי האישום המתוקנים, ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר התבקש בין היתר, לבחון אפשרות שילובו בהליך גמילה מחוץ לכותלי בית הכלא. עוד סוכם כי בכל מקרה המאשימה תגביל עצמה ל-20 חודשי מאסר בפועל (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים), מנגד ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר הראשוני עולה כי עסקינן בנאשם כבן 33, רווק, אשר בטרם מעצרו התגורר בפזורת שבט אלהואשלה. משפחתו הגרעינית מנתה זוג הורים ו-15 ילדים, כאשר הנאשם הינו מספר 11 לסדר הלידה. כמו כן, אביו נשא אישה נוספת ממנה נולדו עוד 4 אחים למחצה. אביו נפטר למעלה מ-20 שנה מהתקף לב ואילו אמו, אשר כיום בשנות ה-60

לחייה, אינה עובדת. זה מסר כי 3 מאחיו מרצים עונשי מאסר ואח נוסף נמצא בהוסטל לשיקום האסיר. הלה תיאר מערכת יחסים מורכבת עם משפחתו המבוססת על תלות אשר מובילה אותו לצריכת אלכוהול.

אשר לעבירות נשוא כתבי האישום - מסר כי באותה תקופה התקשה למצוא עבודה סדירה וכן נמצא ללא קורת גג. לדבריו, נוכח מצבו צרך אלכוהול בכמויות גדולות ולמעשה ביצע מעשים אלו בהיותו תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משליך את האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים ומתקשה לראות את ההשלכות של מעשים אלו, על האחר.

שירות המבחן מציין כי מדיווח של הגורמים המטפלים בנאשם בכלא עולה כי בעבר השתתף בהליך טיפולי בין כותלי הכלא, ללא הצלחה. לעומת זאת, בתיק זה השתלב הנאשם בפרויקט הכנה לגמילה, בו שמר על הגבולות המקובלים ואף הביע רצון להגיע למסגרת הטיפולית.

שירות המבחן מציין, מחד, כי לנאשם מספר גורמי סיכון, בכללם: עברו הפלילי, אי נטילת אחריות על מעשיו, היעדר כלים אדפטיביים, דפוסים עבריינים משורשים וכן שימוש באלכוהול. מן העבר השני, גורם הסיכוי היחיד שמצוין הינו שאיפותיו של הנאשם לנהל אורח חיים ללא שימוש באלכוהול. לאור האמור לעיל והואיל ושירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות דלים לגמילה וכי זה נעדר תמיכה משפחתית אשר נחוצה בתהליך מסוג זה - לא ניתנה המלצה טיפולית מחוץ לכותלי בית הסוהר.

בתסקיר השני מיום 7.7.14 מציין שירות המבחן כי גם לאחר חשיבה מחודשת בעניין, המלצתו לא השתנתה. מפורט כי למפגש עם קצינת המבחן הגיעו שני אחים של הנאשם אשר הינם בעלי עבר פלילי ואמו. שירות המבחן התרשם כי האחים מעוניינים להשליך את עיקר התהליך על האם אשר גם היא לא נמצאה כגורם סמכותי דיו. במצב דברים זה, כאשר הנאשם אינו בשל להירתמות להליך אינטנסיבי, ארוך טווח וכאשר זה נעדר תמיכה משפחתית- לא חל שינוי בהמלצה שלא לשלבו בהליך טיפולי מחוץ לכותלי בית הסוהר.

טיעוני הצדדים

בדיון שנערך בפניי ביום 14.9.14 הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. עוד הפנתה לחומרת המעשים המיוחסים לנאשם אשר בוצעו כלפי שני כלי רכב שונים בשני מועדים ובשתי הזדמנויות שונות. לדבריה, המדובר בהתנהגות עבריינית מובהקת אשר תוכננה מראש. בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. כמו כן, עתרה למתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד מכתבי האישום. בתוך גדרי המתחם ציינה כי יש לקחת את עברו הפלילי המונה 8 הרשעות בתחום הרכוש ובפרט לכך שבהרשעתו האחרונה הוטל עליו מאסר מותנה אשר לא הרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות בכגון דא. עוד ציינה כי יש לקחת בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. בנסיבות אלו עתרה מבית המשפט לאמץ את הרף הגבוה של הטווח העונשי המוסכם היינו 20 חודשים מאסר בפועל וזאת לצד מאסר מותנה, התחייבות קנס ופיצוי.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנתה להודאתו של הנאשם ו-"לניקוי שולחן" שערך הנאשם אשר יש בו כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר.

עוד הפנתה לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, הכוללות הוצאה למסגרת בפנימייה בגיל צעיר, מותו של אביו בהיותו ילד אשר בעטיו נאלצה אמו לגדל לבדה 15 ילדים, היעדר קורת גג, ומצב כלכלי קשה ביותר. זו ציינה כי נסיבות אלו הובילו את הנאשם להתמכרותו לאלכוהול. לדבריה, חרף ההמלצה השלילית של שירות המבחן עולה מהתסקירים כי חל מפנה בגישתו של הנאשם. מצוין כי כיום הנאשם משולב בכלא בפרויקט "תחנה לגמילה" ומהדיווחים עולה כי הלה שומר על הגבולות, משולב בלימודים ובקבוצות טיפול, וכי תפקודו באותן קבוצות תקין. כמו כן, שירות המבחן מצוין מפורשות כי הנאשם שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא שימוש באלכוהול. אשר לתסקיר - מסרה כי היעדר ההמלצה להשתלבות באפיק טיפולי נובעת בעיקר נוכח העדר תמיכה משפחתי אשר למעשה בעטיה התמכר לאלכוהול. נוכח כל אלו, עתרה שלא למצות עמו את הדין ולהטיל עונש מינימאלי ככל שניתן.

דין והכרעה:

כפתח דבר אציין כי הואיל ומדובר בהסדר טווח או ליתר דיוק הסדר בעל "תקרת עונש" הרי שבהתאם לפסיקה, אין חובה לעבור בכל "התחנות" אשר מורנו תיקון 113. (ר' בין היתר ת"פ 27505-06-12 כב' השופט יועד כהן, ת"פ 5093-02-10 **מדינת ישראל נ' גיאמי** (18.2.13) וכן ע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל**). ההסדר הטווח שהוצג לבית המשפט משקלל בתוכו את מיצוי כוח המשא ומתן בין הצדדים, נקודות החולשה והחוזק של כל אחד מהם ולגופם של דברים, אינו בלתי סביר באופן שמצדיק את בית המשפט לחרוג ממנו.

בבואו של בית המשפט לגזור את הדין, בגדרי הטווח העונשי, יש ראשית לתן הדעת על הגישה המחמירה שבתי המשפט נוקטים כלפי מי שפוגע ברכושו של הציבור ובביטחונו האישי. על הפגיעה הכלכלית ועל הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו ראו רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

כלי רכב הינו על דרך הכלל אחת מהרכישות המשמעותיות מבחינה כלכלית עבור האזרח הממוצע, וזאת לאחר שהשקיע את מיטב חסכונו ברכישת רכבו. הרכב אמור לשמש הן לצורכי עבודה, הנאה ופעילות פרטית, וזאת על בסיס יומי. מטבעם של דברים רובם של כלי הרכב מוחנים ברחוב ברשות הרבים, וחלק מציפייה של חברה מתוקנת היא שרכב זה יימצא במצב תקין בבוקרו של יום, מוכן לשימוש. מדובר מסוג עבירות אשר התרחשותן באופן תדיר ונפוץ מביא לפגיעה ממשית במושג הערטיילאי שנקרא "תחושת הביטחון האישי". גם אם מרביתם של הרכבים מבוטחים, אין בכך כדי להקל בתחושת הפגיעה בביטחון האישי של האזרח, וזאת מעבר לטרחה והטרדה הגלומים בתיקון הנזקים אותם ביצע המתפרץ לרכב.

אשר לנסיבותיו הקונקרטיים של התיק שבפני עסקין בשתי התפרצויות בסמיכות זמנים למכוניות אשר חונות ברשות הרבים בעיר באר שבע. המדובר בפריצה "אלימה" שעה שהנאשם מנפץ את שמשות המכונית על מנת להיכנס לתוכה. ככל שהדבר נוגע לת.פ. 45976-03-14 הרי שגם אם בסופם של דברים מיוחסת לנאשם עבירה של התפרצות לרכב

בכוונה לגנוב וחבלה במזיד מרכב לא ניתן להתעלם מאופי מעשיו של הנאשם. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן לאחר שהנאשם ניפץ את שמשת החלון זה פירק את מכסה הקודן, פירק את חובקי ההגה, חשף חוטי חשמל מתחת להגה וגרם נזק למפסק ההתנעה. התנהלות זו רחוקה מלאפיין אדם אשר עפ"י טענתו כלל לא היה מודע למעשיו ופעל תחת השפעת אלכוהול. נהפוך הוא, יש בכך כדי ללמד על מי שסיגל לעצמו מיומנות של עברייני רכוש סדרתי על כל המשתמע מכך. אפילו פעל מתוך רצון לממן את התמכרותו לאלכוהול או תחת השפעת האלכוהול אין בכך כדי להקל עם הנאשם שהפך את הציבור קורבן לאותה התמכרות.

כך גם אילו עסקינן בעבירות רכוש אלו טומנות בחובן פוטנציאל להתדרדרות לכדי אלימות היה ומי מהמתלוננים יתקל בנאשם ויתעמת עמו.

אשר למאפייניו של הנאשם הרי שבראש ובראשונה יש ליתן הדעת לכך שעסקינן במי שעבריינות ככלל ועבריינות רכוש בפרט, היא לו דרך חיים. גיליון הרשעותיו של הנאשם נדמה כי מדבר בעד עצמו ולא בכדי בהרשעתו במסגרת ת.פ. 123-09-11 מיום 07.03.12 נכתב על הנאשם כי: **"התקופה היחידה שבה היה מוגן הציבור מפניו של הנאשם הינה בעת שהיה מאחורי סורג ובריח שאם לא כן שב מיד לסורו וביצע עבירות פליליות"**. מאז הספיק הנאשם לצבור לחובתו עוד שתי הרשעות.

הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים חלקם ממושכים ביותר ולא היה בכל אלה לרבות עונשי מאסר מותנים כדי להרתיעו לחזור ולפגוע בביטחון הציבור ורכושו. הנאשם נותן את הדין כיום מבלי שניתן לדבר על הליך שיקומי משמעותי שיצדיק קביעת עונשו ברף הנמוך של הטווח העונשי. כנגזרת מכך הסיכון להישנות התנהגות חוצת גבולות שריר וקיים במלואו עוזו.

דברים אלו מתחזקים ומתחדדים נוכח האמור בתסקיר לפיהם הנאשם מתקשה לקחת אחריות כנה על מעשיו וכן מתקשה לראות את ההשלכות של המעשים על המתלוננים. ניתן היה לדבר על שיקולי הרתעה אולם כפי שפורט ענישה מחמירה לא מונעת את הסתבכויותיו של הנאשם פעם אחר פעם ומכאן יושם דגש על שיקולי מניעה היינו הרחקתו של הנאשם מקרב הציבור לתקופה משמעותית.

לנאשם נסיבות חיים קשות כפי שהדבר עולה מהתסקיר אולם הנאשם כבר אינו נער אינו יכול להיתלות פעם אחר פעם בנסיבות חייו הקשות כהצדק או הסבר למעשיו וממילא ככל שהנאשם צובר לחובתו הרשעות רבות משקלן של נסיבות חייו הולך ומצטמצם. נדמה כי נקודת האור הכמעט יחידה שניתן לזקוף לזכותו של הנאשם הינה הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. הודאה זו מצדיקה הקלה מסוימת בעונש וכן חפיפה של המאסר המותנה ולו לפני משורת הדין. יש לקוות שיהיה בכך כדי לתמרץ הנאשם להשתלב בגדרי שב"ס בהליך טיפולי וכך גם לאחר שישוחרר מן הכלא.

על דרך הכלל שעה שמדובר בעבירות רכוש מן הראוי להטיל גם עיצום כספי. יחד עם זאת, באופן חריג, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי להימנע מהטלת פיצוי וקנס אשר בהכרח יביא להארכת תקופת המאסר.

מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר שימנו מיום מעצרו 22.03.14.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת.פ. 11-09-123 כך ש 6 חודשים יופעלו באופן מצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל. ו- 4 חודשים בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.

ד. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ה. 10,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש. לא תיחתם התחייבות בתוך 14 יום, יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בגין כך במצטבר לכל עונש אחר.

ניתן צו כללי למוצגים ליחידה החוקרת -

**ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ה,
01/10/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי